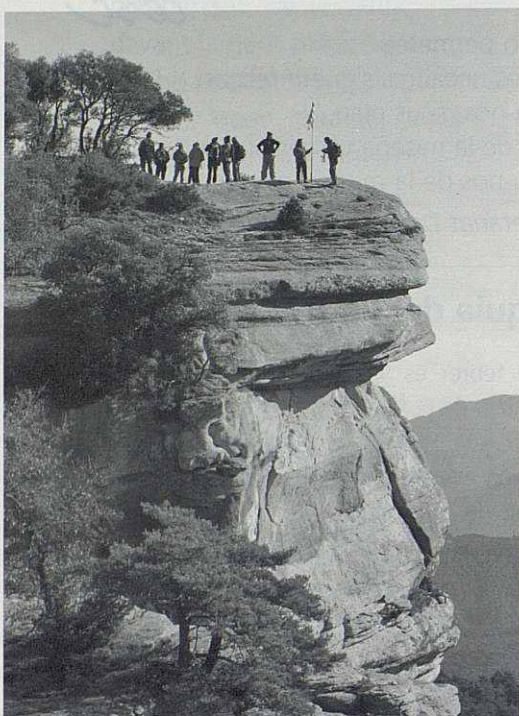

SANTA EULÀLIA CAMINA

Santa Eulàlia, camina molt

L'autocar ple i les botes ben cordades. Caminar pel país és una bona manera de conèixer-lo i de trobar elements d'identificació amb el territori. Un territori divers que, en aquests dos mesos, però, ha tingut un element comú: la sequera que ara, amb les darreres pluges sembla

que comença a esvaïr-se. El país, doncs, sec però sempre amb capacitat de seducció.

El diumenge 12 de febrer, i amb l'organització sobre el terreny de companys de Sant Julià de Vilatorrada, la cinquantena de persones que havíem sortit de Santa Eulàlia de Ronçana ens endinsàvem, formiguejant, en una renglera allargassada a les Cingleres de Sau. Ens acompanyava també en Climent que, amb vuitanta-quatre anys, camina tot explicant les seves arrels a Burgos i l'arribada als voltants de Sau fa tants anys. "Cada dia camino!" ens deia mentre, esbufegant, l'anàvem seguint per un paisatge de contorns ben explicats per l'encaixonament del Ter entre els massissos de les Guilleries i Collsacabra. Les Guilleries, d'identitat arrodonida que topa, cap a llevant, amb el Montseny, s'emmirallen amb el relleu feréstec de de l'altre costat del Ter: ens miren, de lluny, doncs, les carenes encinglerades que van veure com el carro i el cavall de "Pa negre" buscaven camins inexistent en l'aire. Un esmorzar i una xerrada, tothom assegut, i ens refeiem tot resseguint el Turó dels falcons.

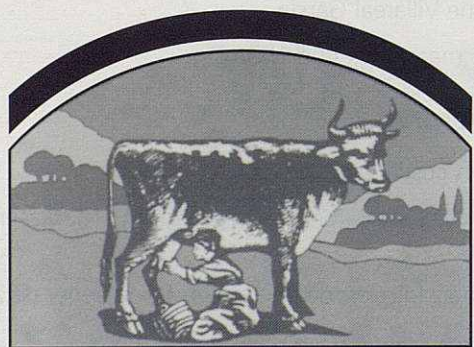
Març, marçot

La següent sortida es va centrar en un passeig pel voral del riu Tenes, aquí, a Santa Eulàlia mateix. El passeig fluvial, que fa retrobar el curs

del riu i el retorna a la gent, serveix a en Jordi Rodríguez, membre actiu del Grup Ornitològic del Tenes, anellador incombustible d'ocells i gran coneixedor de la fauna local, per explicar-nos els reptes que comporta aquesta aproximació entre natura i persones. "Trigarem uns quants anys en tornar a observar la nidificació d'alguns ocells que justament valoraven l'esbarzer i la malesa que apartava riu i població com a element òptim per guardar les ocellades", diu. L'equilibri complex entre persones i natura. La bellesa i la vida del riu, però, es mostra apacible i serena: quan les aigües es desboquen exigeixen un espai per amansir-se que ara ja tenen. Havent passejat, ens esperava la calçotada però això ja és una altra història.

La setmana següent l'autocar ens portava cap a Arbúcies i Sant Hilari de Sacalm. Companys i companyes muntanyencs de Breda ens feien pujar entre avets, alzines, roures, castanyers i faigs, cap al puig de Sant Miquel de Solterra a 1.204 m, també anomenat Puig de les Formigues que permet gaudir d'una imponent vista panoràmica sobre la molsa boscosa. És el punt més alt de les Guilleries i permet acarar, de lluny, els Pirineu, inusualment poc nevat per l'època. I és que la sequera sense treva dels últims mesos ens feia aixecar pols mentre caminàvem.

De baixada pels corriols ja anàvem pensant en la propera sortida.

Can Corder

PERE BASSA ROCA

IOGURTS, MATÓ I FORMATGES
FRESC I MADURAT

CODONYAT - OLIVES - MELMELADES

CTRA. DE LA SAGRERA, S/N

STA. EULÀLIA DE RONÇANA

Tel 93 844 66 30 - Fax 93 844 66 38